

27.5.2005
Tiede- ja opetusneuvoston
päätöksen mukaisesti

KOKOOMAVÄITÖSKIRJAT

Turun kauppakorkeakoulun hallituksen 10.6.2005 hyväksymän tutkintosäännön 22 § mukaan "Lisensiaatintutkimukseksi tai väitöskirjaksi voidaan hyväksyä myös useita samaan aihepiiriin kuuluvia tieteellisiä julkaisuja, julkaistaviksi hyväksytyjä käsikirjoituksia tai muita vastaavat tieteelliset kriteerit täyttäviä töitä sekä niistä laadittu yhteenveto, jossa esitetään tutkimuksen ongelma, sen motivointi ja tieteellinen asemointi sekä tutkimuksen tavoitteet, menetelmät, tulokset ja johtopäätökset. Julkaisuihin voi kuulua myös yhteisjulkaisuja, jos tekijän itsenäinen osuus on niissä osoitettavissa." Tällä erillisohjeella määritellään yksityiskohtaisemmin kokoomaväitöskirjojen tunnuspiirteistä ja hyväksymiskriteereistä sekä niihin sisältyvistä yhteisjulkaisuista.

Ns. kokoomaväitöskirjojen perustyyppit ovat:

- **artikkeliväitöskirja**

Tämä on julkaisu, joka muodostuu johdantoluvusta sekä jo julkaistuista tai julkaistaviksi hyväksytyistä, itsenäisistä artikkeleista, jotka käsittelevät yhteistä tutkimusongelmaa tai ongelmakokonaisuutta.

- **esseeväitöskirja**

Tämä on julkaisu, joka muodostuu johdantoluvusta sekä julkaisemattomista, itsenäisistä kokonaisuuksista, jotka käsittelevät yhteistä tutkimusongelmaa tai ongelmakokonaisuutta. Osa esseeväitöskirjan kokonaisuuksista voi täyttää myös artikkeliväitöskirjan artikkeleille määritellyt kriteerit.

Vaatimukset kokoomaväitöskirjalle

1. Väitöskirjaan sisältyvien artikkelien tulee olla aikaisemmin tieteellisissä aikakauslehdissä, yliopiston tai vastaavien laitosten julkaisusarjoissa tai muilla tieteellisillä foorumeilla julkaistuja tutkimuksia, tai sarjan käsikirjoituksena olevia tutkimuksia, jotka on hyväksytty painettavaksi edellä tarkoitetun kaltaisessa tieteellisessä julkaisussa. Vielä julkaisemattomista artikkeleista tulee esittää julkaisusarjan päätoimittajan allekirjoittama hyväksymiskirje. Väitöskirjaan sisältyvien esseiden tulee olla julkaistavaksi tarkoitettuja tai julkaisukelpoisia itsenäisiä kokonaisuuksia, jotka ovat valmiita lähetettäväksi arvostettuun referoituun julkaisuun.
2. Artikkelien/esseiden määrä ei itsessään ole ratkaiseva, vaan niiden tieteellinen kontribuutio, joka käy ilmi sekä artikkeleista/esseistä että yhteenveto-osasta. Artikkeliväitöskirjan tulee sisältää vähintään kaksi tieteellistä artikkelia, jotka on julkaistu tai hyväksytty julkaistavaksi arviointiprosessia (ns. referee-prosessi)

soveltavissa, tieteenalallaan arvostetuissa tieteellisissä julkaisuissa sekä vähintään yhden muissa tieteellisissä julkaisusarjoissa julkaistun artikkelin. Esseeväitöskirjan tulee sisältää vähintään kolme kohdassa 1 määritellyt kriteerit täyttävää esseitä.

3. Artikkelien ja /tai esseiden lisäksi väitöskirjassa tulee olla tutkintosäännön 22 §:ssä määritellyt kriteerit täyttävä yhteenveto, jossa esitetään tutkimuksen ongelma, sen motivointi ja tieteellinen asemointi sekä tutkimuksen tavoitteet, menetelmät, tulokset ja johtopäätökset. Yhteenvedossa väittelijä myös nivoo väitöskirjaan sisällytettävät artikkelit/esseet yhteen ja tuo esiin kunkin artikkelin/esseen merkityksen tutkimuskokonaisuuden ja tutkimustulosten kannalta. Yhteenveto-osa toimii työn johdantona ja sijoittuu väitöskirjan alkuun, ennen artikkeleita/esseitä. Yhteenveto-osa on väittelijän yksin laatima.
4. Artikkelien/esseiden ja yhteenveto-osan tulee käsitellä yhtenäistä tieteellistä ongelmaa tai ongelmakokonaisuutta siten, että väittelijän oma kokonaissuoritus vastaa väitöskirjalle muutoin asetettavia vaatimuksia. Jokaisen artikkelin/esseen tulee erikseen tarkasteltuna sisältää uusia tuloksia tai näkökohtia. Yhteenvedossa jäsennellään ja tulkitaan tutkimusalaan kuuluvaa keskeistä tietoa, jota väittelijä on omilla osajulkaisuillaan kartuttanut sekä tehdään ehdotuksia tulevista tutkimuskohteista. Yhteenvedossa ei tule tarpeettomasti toistaa artikkelien/esseiden sisältöä, sen sijaan sen tulee tarjota oma itsellinen kontribuutionsa työssä.
5. Erillistutkimusten, jotka koostuvat julkaisuista, julkaistavaksi hyväksytyistä artikkeleista tai esseistä, tulee ensisijaisesti perustua väittelijän omaan tutkimustyöhön. Myös yhteisjulkaisuja voidaan kuitenkin hyväksyä artikkelin/esseeväitöskirjan osiksi, jos väittelijällä on niissä selvästi osoitettu itsenäinen osuus. Perustelluista syistä samaa julkaisua voidaan käyttää myös toisen väitöskirjan osana. Yhteisjulkaisuja, joissa väittelijän osuutta ei pystytä selvästi osoittamaan, ei voida liittää osaksi väitöskirjaa. Artikkelin/esseeväitöskirjaan ei saa sisällyttää tekijän aikaisemmin julkaistun väitöskirjan osia.
6. Yhteisjulkaisuja sisältävän artikkeliväitöskirjan tulee muodostua vähintään neljästä tieteellisestä artikkelista, joista vähintään kolme artikkelia on julkaistu tai hyväksytty julkaistavaksi arviointiprosessia (ns. referee-prosessi) soveltavissa, tieteenalallaan arvostetuissa tieteellisissä julkaisuissa ja vähintään yksi artikkeli on julkaistu tai hyväksytty julkaistavaksi muissa tieteellisissä julkaisusarjoissa. Näistä kolmesta, ns. referee-prosessin läpikäyneestä artikkelista vähintään yhden tulee olla väittelijän yksin laatima. Artikkelien tilalla väitöskirjassa voi olla myös kohdassa 1 määritellyt kriteerit täyttäviä esseitä.

Kokoomaväitöskirjan jättäminen esitarkastukseen

7. Jatko-opiskelija anoo esitarkastajien määräämistä tutkimukselleen tiede- ja opetusneuvostolta. Kirjaamoon jätetyn kirjeen liitteenä on esitarkastettava versio työstä. Käsikirjoituksen alkusivuille on sisällytettävä luettelo siihen sisältyvistä julkaisuista/esseistä, ml. seuraavat tiedot: kirjoittaja/t, otsikko, julkaisu, sarjan numero, julkaisuvuosi, sivunumerot. Jos artikkelia ei ole vielä julkaistu, kirjataan se nimikkeellä ”julkaisematon”.
8. Mikäli käsikirjoitukseen sisältyy yhteisjulkaisuja, joista väittelijän osuus ei käy selvästi ilmi, väittelijän tulee esitarkastajien määräämistä pyytäessään esittää kirjallinen selvitys osuudestaan kussakin artikkelissa. Tämän selvityksen tulee olla yhteisjulkaisujen muiden tekijöiden allekirjoittama. Jos yhteisjulkaisua on käytetty myös toisessa väitöskirjassa, on tästä oltava maininta selvityksessä. Selvitys toimitetaan käsikirjoituksen mukana tiede- ja opetusneuvostolle ja siten myös esitarkastajille. Vastaavia ohjeita sovelletaan myös monografiana laadittavaan väitöskirjaan, jonka taustalla on yhteistyötutkimus.
9. Julkaistujen artikkelien painattaminen väitöskirjaan edellyttää kirjallisen julkaisuluvan hankkimista kustantajalta. Tämä luvan hankkiminen on väittelijän vastuulla, ja painatuslupaa pyytäessään hänen tulee toimittaa tiede- ja opetusneuvostolle julkaisuluvat kustakin artikkelista. Ilman kustantajan lupaa julkaistua artikkelia ei voida painattaa osaksi väitöskirjaa. Vastuu väitöskirjan tekijänoikeusasioiden huomioonottamisesta on väittelijällä.

Kokoomaväitöskirjan esitarkastus ja hyväksyminen

10. Esitarkastajien tulee lausunnoissaan todeta, voidaanko väitöskirjalle antaa painatuslupa. Lausunnossa tulee myös arvioida, muodostavatko yhteenveto-osa ja artikkelit/esseet kokonaisuuden sekä onko kokonaisuus sellainen, että se vastaa muutoin väitöskirjalle asetettuja vaatimuksia. Tässä kohtaa esitarkastajien tulee myös arvioida väittelijän omaa panosta yhteisjulkaisuissa, jotta kokoomaväitöskirjaa voidaan puolustaa omana väitöskirjana. Esitarkastajat voivat halutessaan tehdä muutosehdotuksia; artikkeliväitöskirjassa kuitenkin ainoastaan työn yhteenveto-osaan, essee-väitöskirjassa myös esseihin.
11. Kokoomaväitöskirjan arvostelu ei perustu artikkelien/esseiden määrään tai luonteeseen, vaan väittelijän kontribuutioon kussakin artikkelissa/esseessä erikseen sekä kokonaisuutena yhteenveto-osan kanssa. Toisaalta yhteenveto-osalla on keskeinen rooli, koska siinä tuodaan esille tutkimuksen ongelmanasettelu, asemointi, menetelmät ja tutkimustulokset kokonaisuutena. Artikkelit tulee arvioida myös sisällöllisesti, vaikka ne olisivat aikaisemmin ilmestyneet arviointimenettelyä noudattavissa tieteellisissä julkaisuissa.